

# ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

## ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 46

### ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8  
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3  
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ . . . . . 28  
**Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται**  
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου  
ἀποστέλλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

### ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Νικοπόλεως ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)  
† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ  
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ  
† Ὁ Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)  
ΧΡ. ΠΑΠΑ-ΓΕΩΡΓΙΟΥ (γραμματεὺς)

Ἀρχιδυντάκτης Γερμ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάν Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν ἱκετήριος καὶ εὐχαριστήριος ἱεροτελεστία ἐν τοῖς Πατριαρχείοις — Τὸ ζήτημα τοῦ ἐκχυδαΐσμοῦ τῆς ἀγίας Γραφῆς ἐν Ἑλλάδι — Ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία καὶ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα — Ὁ κ. Richard Sheridan περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Κοινοποιήσεις.

### Η ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ

#### ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝ

#### ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ

#### ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Χαίροντες καὶ ἐπαγαλλόμενοι πάντες οἱ λαοί, οἱ ὑπὸ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ σεπτοῦ Ἀνακτοῦ διατελοῦντες, ἐώρτασαν καὶ ἐπανηγύρισαν τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων Αὐτοῦ ἡμέραν, φόρον εὐγνωμοσύνης βαθείας κατατιθέμενοι ἀνθ' ὧν Οὗτος ὑπὲρ αὐτῶν κεδνὰ βουλευέται καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας αὐτῶν. Γηθυσύνως εἰς ἕκαστος λαὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γλώσσῃ δεήσεις ἀνέπεμψε τῷ Βασιλεῖ τῶν βασιλευόντων ὑπὲρ ἀστεμφοῦς υἱείας τοῦ σεπτοῦ μονάρχου καὶ τῆς ἐδραϊώσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ εὐκλεοῦς αὐτοκρατορικοῦ θρόνου.

Περιφανῇ ἐκδήλωσιν τῶν τῆς εὐγνωμοσύνης αἰσθημάτων τούτων παρεχόμενον καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος, πρωτοστατούσης τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μ. Ἐκκλησίας, ἐτέλεσεν αὐθημερὸν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς ἐκκλησιάσματος τὴν εἰθισμένην ἱκετήριον καὶ εὐχαριστήριον ἱεροτελεσίαν

ὑπὲρ τοῦ Γαληνοτάτου καὶ κραταιοτάτου ἡμῶν μονάρχου, τοῦ λαοφιλοῦς Ἀνακτοῦ Σουλτάν Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'.

Συνφθὰ τοίνυν τῇ διὰ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας γενομένῃ προκλήσει προσελθόντων τῶν σεβασμίων ἀγίων ἀρχιερέων καὶ τῶν ὁμογενῶν λογάδων καὶ βηθμούχων, καὶ τῆς ὥρας ἐπιστάσης, κατῆλθεν πᾶσα ἡ ἐπίσημος πομπὴ εἰς τὸν πάνσεπτον πατριαρχικὸν ναόν, ὑπὲρπλεων ἐκκλησιάσματος, ἀπανταχόθεν τῆς βασιλευούσης συρρεύσαντος.

Πάντων δὲ τῆς οἰκείας θέσεις καταλαβόντων ἡ ἱκετήριος καὶ εὐχαριστήριος ἱεροτελεστία ἤρξατο κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν παρομοίαις τελεταῖς πρόγραμμα (ἴδ. ἔτος ΚΑ'. Ἐκκλ. Ἀληθείας σελ. 331).

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἱεροτελεστίας ἡ Α. Θ. Π. ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς δέησιν:

Ἐπὶ δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κραταιοτάτου γαληνοτάτου καὶ εὐδπλαγχνικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτοῦ Σουλτάν Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν Αὐθέντου ἡμῶν, ὅπως διαφυλάττης ὑψίστη Θεέ, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων καὶ ἐνισχύης τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ ἀφωδιωμένων αὐτοῦ ὑπηκόων, βίον τριτόλδιον, εἰρηνικὸν καὶ μακροχρόνιον αὐτῷ χαρίζομενος.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ τὴν ἐκφώνησιν: ὅτι ἐλεήμων, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπήγγειλε τὴν ἐπομένην προσφώνησιν:

**Ἐκκλησιάσμα εὐλογημένον παρὰ Θεοῦ,**

Ἡ θεία τοῦ Παραγάθου Θεοῦ Παντοδυναμία ἡξίωσεν ἡμᾶς, ἀγαστὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, Μακαριώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφεὲ καὶ Σεβασμιώτα-

τοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀφικέσθαι καὶ εἰς τήν-  
δε τὴν εὐσημον καὶ μεγάλην διὰ πᾶσαν τὴν  
ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ βασιλέως ἡμῶν  
ἡμέραν, ἐν ᾗ ἄγεται ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων  
αὐτοῦ.

Εὐχαριστίας τοίνυν ἄγομεν πρώτιστα Κυ-  
ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐφ' οἷς ἡμῖν ἐν ἀπείρῳ τῷ ἐ-  
λέει αὐτοῦ δωρεῖται καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιεῖται  
εἰς τὸ τὸν βασιλέα ἡμῶν Σουλτὰν Ἀβδούλ Χα-  
μίτ Χὰν αὐθέντην ἡμῶν τιμᾶν καὶ γεραίρειν καὶ  
ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχὰς καὶ δεήσεις αὐτῷ ποιεῖσθαι.

Ἡ Α. Α. Μεγαλειότης, ἀγαστὰ τέκνα, ὁ  
κραταιότατος μονάρχης τῆς ὀθωμανικῆς αὐτο-  
κρατορίας Σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμίτ Χὰν αὐθέν-  
της ἡμῶν, οἶδεν ἄρχειν καὶ βασιλεύειν αἰνετῶς  
καὶ πεφροντισμένως ἐπὶ τῶν πιστῶν καὶ ἀφω-  
σιωμένων ὑπηκόων λαῶν αὐτοῦ. Ἐπίσταται  
προνοεῖν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῶν, δι' ἣν νυ-  
χθημερὸν μοχθεῖ ἡ εὐεργετικὴ αὐτοῦ φροντίς  
ὑπὲρ πάντων. Ἐφίσταται ἐμμερίμως πανταχοῦ  
παρὼν καὶ ἰατροῦν καὶ εὐεργετῶν. Περὶ πάντων  
προνοῶν, εὐτυχίαν ἰδίαν ἑαυτοῦ λογίζεται τὴν  
ἐν πάσῃ τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ αὐτοκρατορίᾳ ἐπέκ-  
τασιν τῆς τῶν λαῶν αὐτοῦ εὐδαιμονίας.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ οὕτως εὐδοκήσας καὶ  
εὐλογῶν τὰ ἔργα τῆς Α. Α. Μ., ὁ ἐπιχέων τὴν  
χάριν Αὐτοῦ καὶ περιβάλλον καὶ ἐνισχύων αὐ-  
τὸν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν βασιλικῶν αὐτοῦ ἔργων.

**Ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ  
Κύριος τῶν κυριευόντων δῶν αὐτῷ πλου-  
σιοπάροχα τὰ ἑλένη, βίον μακραίωνα καὶ  
εὐτυχίαν ἀδιάπτωτον.**

Μετὰ τὴν προσφώνησιν ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμὸς,  
τὸ τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα κτλ.

Ἐν τῷ ναῷ παρέστησαν κατὰ τὴν ἱεροτελεστείαν  
οἱ σεβασμ. ἅγιοι συνοδικοὶ Ἀδριανουπόλεως Κύριλ-  
λος, Ἀμασειᾶς Ἀνθιμος, Ἰωαννίνων Γρηγόριος, Πρού-  
σης Νεφθανάηλ, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Δωρόθεος,  
Μηθύμνης Στέφανος, Μεσημβρίας Χαρίτων, Βάρνης  
Πολύκαρπος, Χίου Κωνσταντῖνος, Κορυτσᾶς Γερβά-  
σιος καὶ Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννης, ἡ Α. Μ. ὁ  
ἐν τῇ βασιλευούσῃ παρεπιδημῶν πατριάρχης Ἱεροσο-  
λύμων Δαμιανὸς μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτρόπου τοῦ  
παναγίου Γάβρου ἁγίου Νεαπόλεως Ἀρσενίου καὶ τοῦ  
Μ. Ἀρχιδιακόνου τοῦ Ἱεροσολ. Θρόνου Γερμανοῦ, οἱ  
παρεπιδημοῦντες μητροπολίται τοῦ Οἴκουμ. Θρόνου  
ἅγιοι Νεοκτισαρείας Ἀλέξανδρος καὶ Ἀγκύρας Νικό-  
λαος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων καὶ ἄλλοι  
κληρικοί.

Ἔτι δὲ τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ Α. Ε. Μ. Συμβου-  
λίου κκ. Ζήσης Ζήσης, Ἀλεξ. Γάγκος, Ἐμμανουὴλ  
Ρακτιβάν, Σόλων Κιζανόβας, Ἰωάννης Χατζόπουλος,  
Ἰωάννης Μαμόπουλος καὶ Ἱπποκράτης Ζαχαριάρης.

Ἐκ τῶν ὁμογενῶν δὲ βαθμούχων καὶ λογάδων  
προσῆλθον αἱ Α. Α. Ε.Ε. ὁ Ἀλέξ. Καρθεωδωρῆ πασᾶς,  
ἀρχιμεταφραστῆς τῶν Ἀνακτόρων, Παυλάκη πασᾶς  
Φινερλῆς, Νικόλαος Βεγκλίδης πασᾶς, Ἀνδρέας Κο-  
πάσης ἐφέντης, Ἀβραάμ Βαπορίδης ἐφέντης, Ἱπποκρ.  
Ταυλάριος ἐφέντης, Γεώργ. Λαμπίρης βέης, Ἀνα-  
στάσιος Λαζαρίδης ἐφέντης, Ἀρ. Κυριακοῦ βέης,  
Σταυράκης ἐφέντης Κυριακίδης, Χριστοφορίδης βέης  
ἱατρός, Γ. Οἰκιάδης Φατίν βέης, ὁ ἄρχων Καπου-  
κεχαγιᾶς τῶν ἡμετέρων Πατριαρχείων, Κ. Νικολαί-  
δης πρωτονοτάριος τοῦ Οἴκουμ. Θρόνου, ὁ ἀντιπρόσω-  
πος τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σχίμου Κωνσταντῖνος Στεφανί-  
δης, ὁ κ. Π. Νικολαΐδης, ὁ κ. Πᾶνος Κουρτζῆς ὁ  
Κοκκολᾶτος ἱατρός καὶ πάντες οἱ πατριαρχ. ὑπάλλη-  
λοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ἡ Α. Ε. ὁ ἄρχων Μ. Λογοθέτης Σταυράκης  
βέης Ἀριστάρχης κωλυόμενος ἐνεκὰ ἀδιαθεσίας αὐτοῦ  
ἵνα παρυστῇ, δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολῆς ἐξέφρασε τῇ  
Α. Θ. Π. τὴν λύπην αὐτοῦ.

Πάσης τῆς ἀνωτέρω πομπῆς ἐξεληούσης μετὰ  
τὴν ἱεροτελεστείαν τοῦ ναοῦ καὶ διευθυνομένης εἰς  
τὴν αἴθουσαν τῶν Πατριαρχῶν διὰ τῆς κλίμακος τῆς  
Μ. Πρωτοσυγκελλίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπὸ τοῦ  
ἀνωτάτου βήθρου ἐπευλογήσας, ὡς ἔθος, τὸ ἐν  
τῷ προκυλίῳ συνωστισμένον πλῆθος λαοῦ ἐπέτρεψεν  
αὐτῷ ὅπως ἐκδηλοῦν τὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατα-  
κλύζοντα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ζητωκραυγῇ  
ὑπὲρ τοῦ ἐορτάζοντος Ἀνακτος, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγέ-  
νετο. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν ἡ Α. Θ. Πα-  
ναγιότης ἐπὶ τῇ περιστάσει προσεῖπεν ἐν μέσῳ τῆς  
ἐπισήμου ὁμηγύρεως καὶ τὰ ἐξῆς περίπου ὑπὲρ τῆς  
υγείας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἀνακτος ἡμῶν:

Ἐν μὲν τῷ ναῷ, Μακαριώτατε καὶ Σεβασμ.  
ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἡνυχῆθημεν ὑπὲρ τῆς μακρο-  
ημερεύσεως καὶ εὐδαιμονίας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ  
σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτος καὶ ἐπέτρεψα εἰς τὸν  
λαὸν ὅπως εὐχόμενος ὑπὲρ τοῦ πατρικωτάτου  
Ἀνακτος ζητωκραυγῇ ἐν τῷ προαυλίῳ ὑπὲρ  
αὐτοῦ. Ἐδῶ δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως ἀναπέμ-  
ποντες εὐχὰς καὶ δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψιστον, πα-  
ρακαλέσωμεν ὅπως ἐνισχύῃ τὴν Α. Α. Μ. τὸν  
σεπτὸν ἡμῶν Ἀνακτα Σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμίτ  
Χὰν αὐθέντην ἡμῶν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ  
κραταιοὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐπ' ἀγαθῷ τῶν  
υπηκόων Αὐτοῦ. Προπίωμεν λοιπὸν εἰς υγείαν  
τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμίτ Χὰν.  
Ζήτῳ ὁ Σουλτάνος.

## Ὁ Πατριάρχης ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Μετά τὴν ἀποχώρησιν τῶν προσκεκλημένων πάντων, ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ σεβασμ. ἀγίου Νεαπόλεως Ἀρσενίου, τοῦ ἄρχοντος Καπούκεχαγια Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου καὶ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου Γερμανοῦ ἐπιβάντες ἀμαξῶν ἀνῆλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἐνταῦθα μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ὑπουργῶν, ἔνθα παρῆσαν καὶ οἱ λοιποὶ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἔχουσα παρ' ἑαυτῇ καὶ τὴν Α. Μακαριότητα τῶν Πατριάρχων Ἱεροσολύμων, ὁδηγουμένη δὲ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ μεγάλου τελετάρχου τῶν ἀνακτόρων Ἰβραχὴμ βέη, ἀκολουθούτων καὶ τῶν λοιπῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἀνακτοῦ καὶ προτεφώνησε διὰ τῶν ἐξῆς:

Μεγαλειότατε,

Ἡ μεγάλη τοῦ Μεγάλου ἡμῶν Θεοῦ εὐσπλαγχνία ἠδύοκῃσεν ὅπως αἰσίως διέλθωμεν τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς πρώτης ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου καὶ ἐκλάμπρου θρόνου τῶν μεγάλων προγόνων τῆς ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ἀναβάσεως, ἀφιχθῶμεν δὲ ἐν τῇδε τῇ γεννήσεως Αὐτῆς. Ὅθεν ἄσμενοι ἤκοντες εἰς ἐκτέλεσιν καθήκοντος εὐφροσύνου τε καὶ ἱεροῦ ἐμφανιζόμεθα ἐνώπιον αὐτῆς εὐχόμενοι καὶ λέγοντες «Τψιστε Θεέ, φύλαττε ὑπὸ τὴν ἀγίαν Σου σκέπην τὸν κραταιότατον καὶ φιλόλαον ἡμῶν Ἀνακτὰ Σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμίτ Χὰν ἐφένδην ἡμῶν χάρισαι αὐτῷ βίον ἀπηλλαγμένον πάσης ἀνιαρᾶς συναντήσεως καὶ ἐνδελεχῇ διαμονῇ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ θρόνου αὐτοῦ μέχρι γήρως βαθυτάτου, λιπαροῦ καὶ ἐνδόξου».

Τῆς προσφωνήσεως ταύτης πᾶντα μεθερμηνευθείσης ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος Καπού-κεχαγια Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου, ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς Ἀναξ ἠδύοκῃσεν νὰ ἐκφράσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς διαβεβαιώσεσι περὶ τῆς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸν βασιλικὸν αὐτοῦ Θρόνον πάντων τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, ἅμα δὲ γνωρίσῃ πᾶσι τοῖς θρησκευτικοῖς ἀρχηγοῖς ὅτι μέλημα ἰδιαίτατον αὐτοῦ λογίζεται ἐσαεὶ τὴν πρόοδον καὶ εὐμερίαν τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον Αὐτοῦ διατελούντων λαῶν, ἀξιώσας ἅμα ὅπως τὸ ἰδιαίτατον τοῦτο μέλημα Αὐτοῦ γνωρίσωσι καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοὺς ποιμνίοις.

Τῆς ἀποχωρήσεως πάντων τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν γινομένης, ἡ Α. Α. Μ. ὁ σεπτὸς Ἀναξ

ἡγαθύνθη ν' ἀποτείνῃ τῷ ἄρχοντι Καπούκεχαγια ἰδιαίτερας εὐνοίας καὶ εὐμενείας ἐκφράσεις, ἀφορώσας τὸ πρόσωπον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Κατάλληλον τῇ περιστάσει γραπτὸν προσφώνημα ὑπέβαλε τῷ σεπτῷ Ἀνακτι καὶ ἡ Α. Θ. Μακαριότης, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὃν, παραστατούμενον ὑπὸ τοῦ σεβ. ἀγ. Νεαπόλεως Ἀρσενίου καὶ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Γ. Βασιλάκη, συνέστησε τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξεφράσθησαν τῇ Α. Μακαριότητι ἡ τε εὐμένεια καὶ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Α. Α. Μ. τοῦ περιουστάτου Μονάρχου. Τὴν ἐσπέραν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ πλούσιον παρέθηκεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τιμητικὸν δεῖπνον, εἰς ὃ προσεκλήθησαν ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀγ. Νεαπόλεως καὶ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου Γερμανοῦ Βασιλάκη, οἱ σεβασμ. ἅγιοι Συνοδικοὶ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγίων Τόπων, ὁ Πανιερ. Σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς Μιχαὴλ καὶ οἱ Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος καὶ ἀρχιγραμματεὺς Φώτιος. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἤγειρε κατὰ τὰ ἐπιδόρπια θερμὴν ὑπὲρ τοῦ Ἀνακτοῦ πρόποσιν, ὑπὲρ δὲ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προέπειν ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, εἰς ὃν φιλαδέλφως πάνυ ἀπῆντησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης.

Τῇ ἐσπέρᾳ δὲ ἔμπροσθεν τῆς Μ. Πύλης τῶν Πατριαρχείων ἐστῆθη ἄψις μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «Ζήτω ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος».

### ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΚΧΥΔΑΪΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ἐν Ἑλλάδι.

Λίαν θλιβεραὶ εἰσιν αἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἐσχάτως διαβιβασθεῖσαι εἰδήσεις περὶ τῶν διαστάσεων καὶ τῶν συνεπειῶν, ἃς ἔσχε παρὰ τοῖς ἐκεῖ τὸ ζήτημα τοῦ ἐκχυδαΐσμου τῆς ἀγίας Γραφῆς. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐκτοπισθέν, ὡς μὴ ὠφέλε, καὶ γενόμενον ἀντικείμενον ἡκιστα ἀρμοζουσῶν τῇ ὑποθέσει θορυβωδῶν διαδηλώσεων, ἀφ' ὧν δὲν ἔλειψαν κατὰ κακὴν τῶν πραγμάτων ἐκτίμησιν οὐδ' αὐτοὶ οἱ τῆς ἱερᾶς Θεολογίας τρόφιμοι, παρασυρθέντες καὶ αὐτοί, ἔσχε θλιβερωτάτας συνεπειάς, ἐν αἷς καὶ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου, ὅστις ἐν τῷ βραχεῖ σχετικῶς χρόνῳ τῆς ποιμαντορίας αὐτοῦ ἐπεδείξατο εἰλικρινεῖς καὶ ἀξιεπαίνους προθέσεις ὑπὲρ ἀνυψώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπῇ.

Αἱ λυπηραὶ αὗται διαστάσεις καὶ αἱ ἔτι λυπηρότεραι συνέπειαι, ἃς προσέλαβε τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ἦτο φυσικόν, ὅτι θὰ προϋξένουν βαθεῖαν λύπην εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἣτις καίπερ ἐκτιμῶσα ἀφ' ἐνὸς τὸ ἐπιδειχθὲν θερμὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἐκεῖ ὀρθοδόξου πληρώματος ὑπὲρ τῆς ἀλωβήτου τηρήσεως τῆς ἱερωτάτης τῶν ἁγίων Γραφῶν παρακαταθήκης, δὲν δύναται ἀφ' ἐτέρου νὰ μὴ ἐκφράσῃ τὴν λύπην αὐτῆς διὰ τὴν ὀχλαγωγικὴν ἀνάμειξιν προσώπων ἡκιστα ἀρμοδίων διὰ τοιαῦτα ζητήματα, καὶ ἔτι περισσότερον διὰ τὴν ἀνοίκειον πολιτικὴν χροιάν, ἣτις ἀπεδόθη εἰς ζήτημα ἐκκλησιαστικόν, κατ' εἰσήγησιν πάντως ἀνθρώπων μωροπίστων καὶ ἄγαν ἐξημμένων. Διότι προδήλως εἶχε πληρέστατον δίκαιον εἰς τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου, ἐκ τῶν καταδικασάντων ἄλλως ἐπισήμως τὴν μετάφρασιν, ὅτε ἐκήρυτεν ἐσχάτως διὰ τοῦ τύπου, ὅτι αἱ διαδόσεις περὶ δῆθεν ὀπισθοβούλων σχεδίων ἐν τῷ ζητήματι καθόλου τῆς μεταφράσεως τῶν ἁγίων Γραφῶν παρὰ προσώποις λίαν ὑψηλὰ ἱσταμένοις, εἶναι ἐντελῶς ἀνυπόστατοι καὶ μωραί. Ἐπίσης μωροὶ καὶ ἀνυπόστατοι θεωρητέοι καὶ οἱ ὑπαιτιγμοὶ περὶ τῶν διαθέσεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀρθοδόξου λαοῦ, εἰς οὓς τὰς ἀνωτέρας θεολογικὰς σχολὰς, ὡς ἀνέκαθεν, οὕτω καὶ τὴν σήμερον ἡ ἐπιστημονικὴ τῶν ἁγίων Γραφῶν μελέτη γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἱεροῦ ἐλληνικοῦ πρωτοτύπου, ἐφ' ᾧ δικαίως σεμνύνεται ὁ ἡμέτερος λαός.

Ὅσον ἀφορᾷ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ ἀνακινηθέντος καὶ πάλιν ζητήματος τῆς μεταφράσεως τῶν ἁγίων Γραφῶν καθόλου, ὅπερ τὴν πρώτην ἀρχὴν αὐτοῦ, ὡς γνωστόν, ἔλαβεν ἤδη ἀπὸ τοῦ 16 αἰῶνος, πρώτων δόντων τὴν πρὸς τοῦτο ὥθησιν τῶν Διαμαρτυρομένων, καὶ ὅπερ τοσοῦτον ἡγεῖρε πάταγον καὶ ἐφεξῆς, πρὸ πάντων μεταξὺ τῶν περὶ τὸν Βάμβαν ἀφ' ἐνὸς καὶ τὸν Οἰκονόμον ἀφ' ἐτέρου, θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐνασχοληθῶμεν καὶ αὖθις περὶ αὐτοῦ ἰδιαζόντως, μάλιστα μετὰ τὴν σαφὴ καὶ ἀκριβῆ διατύπωσιν τοῦ ἐπὶ τούτου πνεύματος τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τὴν ἐκφαινομένην ἐν τε τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ σχετικῇ πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ ἐπιστολῇ, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 39 φύλλῳ ἐ. ἔ. ἐκτενεῖ ἡμῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος διατριβῇ, ἣν εὐ-

χαρίστως εἶδομεν ἀναδημοσιευομένην καὶ ἐν ἐγκρίτοις φύλλοις τῆς ἐλληνικῆς πρωτευούσης. Ἐν τῇ διατριβῇ ἡμῶν ἐκείνῃ καταδείξαντες τὸ μάταιον καὶ ἐπιβλαβὲς τῆς ἀτυχοῦς ἐπιχειρήσεως τῶν περὶ τὸν Πάλλην ἐκχυδαϊστῶν, προσεπαθήσαμεν, ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως, νὰ τονίσωμεν τὰ ἐξῆς ἰδίως δύο κύρια σημεία: α'] Ὅτι ἡ ἡμετέρα ὀρθόδοξος ἐν Ἀνατολῇ Ἐκκλησία καθόλου, ἰδίᾳ δ' ἡ Ἐκκλησία Κων]πόλεως, καίπερ σαφῇ πάντοτε συναισθησιν ἔχουσα τῆς ἀνάγκης τῆς εἰς τὸν λαὸν μεταδόσεως τοῦ περιεχομένου τῶν ἁγίων Γραφῶν, ἐν τούτοις δυσπίστως εἶχε πάντοτε πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῶν εἰς τὸ σημερινὸν λαϊκὸν ἰδίωμα κατὰ λέξιν μεταφράσεων, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἀντικρὺς ἀπεκήρυξε καὶ κατεδίκασεν ἐκείνας τούτων, ἐν αἷς προφανῆς ἦν ἡ διαστροφή καὶ καταπάτησις τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἢ ἡ ὀπισθοβούλος προπαγανδικὴ χρῆσις. Καὶ β'] Ὅτι τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἡμετέρου ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ ἔθνους ἐχόντων τὸ ἐξαιρετικὸν προτέρημα νὰ δεχθῶσιν ἀμέσως παρ' αὐτῶν τῶν θεηγόρων ἀποστόλων τὸ ἱερὸν πρωτότυπον ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐλληνικῇ γλώσσῃ, ἰδιαίτερα ὅπως ὀφείλει νὰ ᾔῃ πρὸς αὐτὸ σχέσις ἡμῶν τῶν νεωτέρων ἐλλήνων ὀρθοδόξων, ἂν δὲν θέλομεν νὰ κατηγορηθῶμεν, ὅτι τυφλοῖς ὄμμασι δεχόμεθα καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πᾶν ὅ,τι γίνεται παρ' ἄλλοις λαοῖς ἐν ὅλῳ διαφόρῳ πρὸς τὸ ἱερὸν πρωτότυπον εὕρισκομένοις σχέσει (ἴδε ταῦτα ἐκτενέστερον, ἐν τῷ προμνησθέντι φύλλῳ ἡμῶν).

Εἶναι λυπηρόν, ὅτι ἀλήθειαι τοσοῦτον σαφεῖς δὲν κατέστησαν εἰσέτι κατάδηλοι εἰς πάντας παρ' ἡμῖν, ὥστε νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνωνται καὶ αὖθις τοιαῦτα φαινόμενα ὀπισθοδρομικῆς φύσεως, οἷα τὰ ὑπ' ὀψιν, ἐφ' οἷς, μάλιστα δ' ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου, ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ πάλιν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν θλίψιν καὶ τὴν ἐνδόμυχον εὐχὴν, ὅπως ἐπὶ παρομοίας φύσεως ζητημάτων τηρῆται ἡ ἐμπρέπουσα ψυχραιμία, σύνεσις, περίνοια καὶ προνοητικότητα.

## Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Γράψαντες ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τὰ δέοντα περὶ τοῦ συνοδικοῦ Ἐγγράφου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸ γνωστὸν Κυπριακὸν ζήτημα. (ἰδ. ἀριθμ. 44 ἐ. ἔ.) παραθέτομεν σήμερον αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐν λόγῳ ἐπίσημον Ἐγγράφον, ἔχον ὡς ἔπεται :

Ἀριθμ. { πρωτ. 2117  
          { διεκπερ. 215 Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Μαρτίου 1901

### ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος  
πρὸς τὸ ἐπὶ

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργεῖον

Κατὰ Ὀκτώβριον π. ἔ. 46 ἐκ τῶν 60 ἐκλεχθέντων ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων διαμερισμάτων τῆς Κύπρου πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς ὡς καὶ ὁ Μητροπολίτης Κιτίου ἀννέχονταν πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ σεβ. Προέδρου αὐτῆς, παρακαλοῦντες αὐτὴν, ἵνα, μὴ ὑφίσταμένης κατ' αὐτοὺς κανονικῆς ἐκεῖσε ἱερᾶς Συνόδου, ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἀρχιερέα, ὅπως μετ' ὁμοίων ἀντιπροσώπων τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἐπίσης παρακληθέντων, ἀποτελέσῃ προσωρινὴν Σύνοδον μέλλουσαν νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ βασιμίου ἢ ἀδυσμίου τῶν γενομένων κατ' αὐτῶν ἐνστάσεων.

Τότε ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ὅψιν ὀχρῶσα τὸν καταστατικὸν αὐτῆς νόμον τὸν ἀπαγορεύοντα ἀλληλογραφίας καὶ συμφωνήσεως πρὸς ἐξωτερικὰς πολιτικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, εἰ μὴ μόνον διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἐτι δὲ πολλοὺς καὶ σπουδαίους λόγους ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς, ἀπεφάσισεν ἐν ὁλομελείᾳ καὶ παρῴνῃ οὐ μόνον νὰ ἀπόσχῃ αὐστηρῶς πάσης οἰαδήποτε ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐκτραγέστα καὶ δυστυχῶς συνταράσσοντα τὴν ἑλληνικὴν ἐκείνην μεγαλόνησον ἐκκλησιαστικὰ ζήτηματα, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδεμίαν νὰ ἐλθῇ ὁπωσδήποτε ἐπικοινωνίαν ἢ ἀνταλλαγὴν ἰδεῶν πρὸς τὰς ἐκεῖσε διεστώσας καὶ ἀνταγωνιζομένας μερίδας, οὐδὲ κἀν νὰ ἀπαντήσῃ οὐδ' αὐτὴ οὐδ' ὁ πρόεδρος αὐτῆς εἰς τὰς ρηθείσας πρὸς αὐτὴν ἐκείθεν ἀναφοράς.

Εἰς τὴν ἀπόφασίν της ταύτην ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στερεῶς μέχρι σήμερον ἐνέμεινε. Διὰ τοῦτο μετ' ἀπορίας ἀνέγνω τό τε πρὸς αὐτὴν ὑπ' ἀριθμ. 2364 | 2324 φεβρ. ἐ. ἔ. ἡμέτερον Ἐγγράφον καὶ τὰ συνημμένα αὐτῷ δύο ἐκ Κύπρου Ἐγγράφα, τὴν πρὸς τὸν σεβ. δπλ. Πρόεδρον αὐτῆς ἐπιστολὴν τεσσάρων μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀπ' 6ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ τὸ ἀπὸ 16ης

Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐπίσημον κεκυρωμένον ἀντίγραφον πρακτικοῦ ἐκλογῆς Μητροπολίτου Πάφου, φέρον ὑπογραφὰς τῶν ρηθέντων τεσσάρων μελῶν τῆς ἱερᾶς Κυπριακῆς Συνόδου καὶ ἐπὶ ἀντιπροσώπων.

Μηδεμίαν, ὡς εἶρηται, ἔχουσα γνώσιν τῶν ἐν τοῖς ἔγγράφοις τούτοις βεβαιουμένων, ὅτι δπλ. τῆς ἐκλογῆς Μητροπολίτου Πάφου εἶχε προσηγηθῇ τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Κυρηνείας ἐν ὀνόματι, ὡς γράφει, ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας Κύπρου, ζητηθεῖσα γνωμοδότησις τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Πάφου ἀπεστάλησαν παρὰ τῶν ρηθέντων τεσσάρων μελῶν τῆς Κυπριακῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπίσημα περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης δηλωτικά γράμματα πρὸς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν | ὡς γράφουσιν | ἱερὰν Σύνοδον, ἔγνω ἡμεῖς τῇ ἀναγνώσει αὐτῶν νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2037 τῆς 26 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. συνοδικὸν Ἐγγράφον, ὅπερ ἐν ἀντιγράφῳ συνάπτεται ὡδε, ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίας. Πρὸς τὸ συνοδικὸν αὐτὸ Ἐγγράφον ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀπάντησεν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 1 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀναφορᾶς αὐτοῦ, ἥς ἐπίσης ἀντίγραφον συνάπτεται ὡδε, διενυποβαλὼν αὐτῇ καὶ ἐξ μὲν πρὸς αὐτὸν ἐκ Κύπρου τηλεγραφήματα, τρία δὲ ὁμοία κοινὰ πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἀρχιμανδρίτην Δουληγέρην, καθὼς καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν, ὡς πρόεδρον, τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐγγράφον τῶν ρηθέντων τεσσάρων μελῶν τῆς ἐν Κύπρῳ ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. τὸ ἀγγέλλον μὲν τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Πάφου, παρακαλοῦν δὲ τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅπως χειροτονήσῃ αὐτὴν τὸν ἐκλεγέντα.

Προκαλουμένη ἤδη ἡ Σύνοδος διὰ τοῦ ρηθέντος ὑπ' ἀριθ. 2364 ἐ. ἔ. Ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου νὰ γνωρίσῃ αὐτῷ τὴν ἐπὶ τῶν σὺν αὐτῷ διαπεμφθέντων αὐτῇ Ἐγγράφων γνώμην αὐτῆς ἀπαντᾷ τάδε : ὡς πρὸς τὸ ἀμφισβητούμενον ζήτημα τοῦ ἂν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀποτελοῦντες κανονικῶς ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἰς μόνος ἀρχιερεὺς, δύο ἡγούμενοι καὶ εἰς ἀρχιμανδρίτης, χρηρευόντων μὲν τοῦ τε ἀρχιεπισκόπου ἐκεῖσε ὁρόνου, ὡς καὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ τῆς Πάφου, μηδὲν δὲ συμμετέχοντος εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἐκεῖσε Ἐκκλησίας τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου ὡς μὴ ἀναγνωρίζοντος οὐδὲ μετ' αὐτοῦ, πολλῶ δ' ἥττον ἀνευ αὐτοῦ, κανονικῶς ὑφίσταμένην ἐκεῖσε ἱερὰν Σύνοδον, ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον οὐδὲ προσήκον ἢ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ νὰ ἀποφάνηται γνώμην, μετὰ τὴν ληφθεῖσαν μάλιστα ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ ἀποχῆς ἀπὸ πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τῆς Κύπρου, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα κανονικωτέραν καὶ εὐθυτέραν καὶ συμφωνοτέραν πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις κρίνει τὴν ἐκ Κύπρου πρόκλησιν τοῦ Οἴκου-

μενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως παράσχη πρὸς ἐξομάλυν-  
σιν καὶ λύσιν τῶν ὑφισταμένων ἐκεῖσε δυσχερειῶν τὴν  
ἐκτακτον καὶ πρὸς μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν προσωρινῶν  
αὐτοῦ ἐπικούρου παρέμβασιν.

Παρακαλουμένη ὁμοῦ εἰς ὠρισμένην, εἰδικὴν καὶ  
μεμονωμένην ἐνέργειαν, τὴν ἐνταῦθα δηλ. παρ' αὐτῆς  
χειροτονίαν τοῦ ἐκεῖθεν γνωριζομένου αὐτῇ ὡς ἐψηφ-  
ισμένου Μητροπολίτου Πάφου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκ-  
κλησίας τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει τῷ Ὑπουργεῖῳ ὅτι κα-  
θ' ἑαυτῇ κρίνει καὶ σύμφωνον πρὸς τε τοὺς ἱεροὺς  
ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας καὶ τοὺς κει-  
μένους νόμους νὰ ἀποφῇνηται ἀρνητικῶς διὰ τοὺς ἐξῆς  
κυρίως λόγους :

Καὶ ἐὰν ἐπὶ παραδεχθῇ τις ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς  
Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὡς ἔχει αὕτη σήμερον, τη-  
χάνει κατὰ τὰ ἄλλα κανονικῶς καὶ νομίμως συγκερο-  
τημένη ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῆς Κυπριακῆς  
Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ μόνον τὸ γεγονός ὅτι αὕτη στερεῖ-  
ται νῦν τοῦ ἀνωτάτου καὶ μόνου αὐτῆς ἀρχιεπισκόπου,  
ἵνα ἀποδείξη αὐτὴν ἀνίκανον πρὸς ἐκλογὴν ἄλλου ἀρ-  
χιερέως. Τῆς αὐτοκεφαλῆς Ἐκκλησίας ἐκάστου τῶν  
Πατριαρχείων, ὡς καὶ τῆς Κύπρου, δὲν διοικοῦσιν Ἱε-  
ραὶ Σύνοδοι, ὅπως συμβαίνει ἐν Ἑλλάδι καὶ Ρωσσίᾳ,  
ἀλλ' οἱ Πατριάρχαι καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ἔ-  
χοντες περὶ ἑαυτοὺς Σύνοδον | ἐκ τούτου δὲ ἴσως  
προέρχεται καὶ τὸ λάθος τῶν τεσσάρων μελῶν τῆς Κυπρ.  
Συνόδου τῶν ἀπευθυνομένων πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπο-  
λίτην Ἀθηνῶν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱερ. Σύνοδον, ἐν ᾗ  
ἐν Ἑλλάδι ἀνωτάτη διοικοῦσα ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ  
εἶνε οὐχὶ ὁ Μητροπολίτης ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος | .  
Οὐδεμίᾳ ποτὲ τοπικῇ Ἐκκλησίᾳ προέβη εἰς ἐκλογὴν  
καὶ χειροτονίαν ἐν ᾧ αὕτη ἐστρεφίτο τοῦ πρώτου  
αὐτῆς Ἐπισκόπου. Τοῦτο δὲ διακελεύουσι καὶ οἱ θεῖοι  
καὶ ἱεροὶ κανόνες, οἵτινες καθ' ὅλου μὲν εἰπεῖν ἐπιτρέ-  
πουσι τοῖς Ἐπισκόποις ἐκάστης χώρας τὸ ἔχειν ἐξουσίαν  
ἐκάστος ἐπὶ τῆς ἰδίας παροικίας καὶ χειροτονεῖν πρε-  
σβυτέρους καὶ διακόνους . . . περαιτέρω δὲ μηδὲν  
πράττειν ἐπιχειρεῖν διχα τοῦ Μητροπολίτου ἐπισκόπου  
| Ἀπόστολ. λβ' καὶ Ἀντιοχ. Θ' | . Εἰδικώτερον δὲ  
ὀρίζουσιν ὅτι εἰς ἐκλογὴν καὶ χειροτονίαν τῶν Ἐπισκό-  
πων προσδίδει τὸ κύρος ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, οὗ  
ἀνεῖ ἐκλεγόμενός τις καὶ χειροτονοῦμενος δὲν δύναται νὰ  
εἶνε ἐπίσκοπος· «ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ  
πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχε-  
ρὲς εἴη τὸ τοιοῦτο . . . ἐξάπαντος τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ  
συναγομένους, συμψήφον γενομένων καὶ τῶν ἀπόντων  
καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων, τότε τὴν χειροτονίαν  
ποιεῖσθαι· τὸ δὲ κύρος τῶν γενομένων δίδωσθαι καθ'  
ἐκάστην ἐπαρχίαν τῷ Μητροπολίτῃ» | Α' Οἰκουμ. Σύν.  
καν. Δ' Καθ. II' | . Καὶ ὁ ΣΤ' κανὼν τῆς πρώτης  
Οἰκουμ. Συνόδου κελεύει τάδε : «καθ' ὅλου δὲ προδη-  
λὸν ἐκεῖνο, ὅτι, εἰ τις χωρὶς γνώμης τοῦ Μητροπολίτου  
γένοιτο ἐπίσκοπος τὸν τοιοῦτον ἡ Μεγάλῃ Σύνοδος

ὄρισε μὴ δεῖν εἶναι Ἐπίσκοπον». Ἐπίσης καὶ ὁ κανὼν  
ιθ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου ὀρίζει «ἐπίσκοπον μὴ  
χειροτονεῖσθαι διχα Συνόδου καὶ παρουσίας τοῦ ἐν τῇ  
Μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας, τούτου δὲ παρόντος ἐξάπαν-  
τος, βέλτιον μὲν συνεῖναι αὐτῷ πάντα τοὺς ἐν τῇ  
ἐπαρχίᾳ . . . εἰ δὲ ἄλλως παρὰ τὰ ὠρισμένα γίγνοιτο  
μηδὲν ἰσχύειν τὴν χειροτονίαν». Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰ  
ἐκπαλαι κρατοῦντα ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ ἡ χει-  
ροτονία Ἐπισκόπου γίνεται ὑπὸ τριῶν τοῦλάχιστον  
Ἐπισκόπων | πρώτης Οἰκουμ. κανὼν Δ' καὶ ἐδόμη-  
κανὼν Γ' | , ἂν καὶ ὁσάκις τοπικῇ τις ἐκκλησία εὐρε-  
θῇ ἐστρεφισμένη τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν Ἐπισκόπων ἑ-  
νεκα θανάτου ἢ ἄλλων λόγων, τότε κατ' ἀνάγκην ἀνα-  
τίθεται ἡ χειροτονία εἰς τρεῖς Ἐπισκόπους ἄλλης Ἐκ-  
κλησίας, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ παραγγελίαν τοῦ πρωτεύ-  
οντος αὐτῆς Ἐπισκόπου, ὅρα καὶ Συνόδου Καρθαγέ-  
νης κανὼνα II' ἔχοντα οὕτως : εἰ δὲ ἀνάγκη γέννηται,  
τρεῖς Ἐπίσκοποι, ἐν οἰκωδίποτε ἂν τόπῳ ᾧ, τῷ τοῦ  
πρωτεύοντος παραγγέλλεται χειροτονήσουσι τὸν ἐπί-  
σκοπον».

Ἐντεῦθεν ἀναγκαίως συνάγεται, ὅτι χειροτονία  
Ἐπισκόπου γινομένη ὑπὸ Ἐπισκόπων ἄλλης Ἐκκλη-  
σίας ἀνεῖ τοιαύτης τοῦ ἐν ἐκείνῃ πρωτεύοντος παραγ-  
γελίας, εἶνε ἀκυρὸς καὶ παρ' ἐνορίαν δινεπάγεται δὲ  
καθαίρεσθαι καὶ χειροτονοῦντων καὶ χειροτονουμένων |  
κανόνες ἀποστ. λβ', Συνόδων Β', β', Γ' η', ΣΤ' η'  
Ἀντιοχείας II' καὶ κβ' | .

Διὰ ταῦτα λοιπὸν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας  
τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰδικῇ  
περιστάσει νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκ Κύπρου ἀπευθυνομένην  
αὐτῇ παράκλησιν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν διὰ τοῦ ἐφ' οὗ ἀπαντῶμεν Ὑ-  
πουργικοῦ ἐγγράφου ἀπευθυνομένην ἐν τέλει ὑπόμνησιν  
τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῶν ἁθρῶν ιθ' καὶ κ' τοῦ καταστατι-  
κοῦ αὐτῆς νόμου καὶ σύστασιν πρὸς ἀκριβῆ αὐτῶν τί-  
ρησιν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θεωρεῖ ἑαυτὴν ἀπηλλαγμένην  
πάσης ἀνάγκης τοιαύτης ὑπομνήσεως καὶ συστάσεως,  
διότι οὐδ' ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει οὐδ' ἐν ἄλλῃ  
ποτέ τινι ἐπελάβετο τῶν ρηθειῶν τοῦ νόμου διατάξεων,  
δημιουργηθεῖσα πάντοτε πρὸς αὐτάς. Ἡ περὶ ἧς ἄρα  
πρόκειται πλεονάζουσα ὑπόμνησις, μόνον ὡς ἀφορμὴ  
κρίνεται ἵνα ἡ Σύνοδος συστήσῃ τοῖς ἀνὰ τὸ Κράτος  
ἀρχιερεῦσι τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ρηθειῶν τοῦ νό-  
μου διατάξεων.

- + Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, Πρόεδρος
- + Ὁ Δημητριάδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
- + Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
- + Ὁ Λαρίσσης κλπ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- + Ὁ Θήρας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ Γ. ΚΑΒΒΑΘΑΣ

Ὁ κ. Richard Sheridan  
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ\*

Ἄλλ' ἐν Ἀνατολῇ ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀναγνωρίζεται οὐ μόνον ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀνατολῇ σχισματικῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ μόνον τοῦτο συμφωνεῖ πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς πρωτογόνου Ἐκκλησίας. Τῷ ὄντι ἡ πρᾶξις ἐπεκύρωσε τὴν θεωρίαν. Ἐν τῇ α' οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ὁ ἀρειανισμὸς ἐν μέρει καταβλήθη, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει β' οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁ περιορισμὸς ἄρα τῆς πλάνης δὲν ἐγένετο δι' «ἐκ καθέδρας» ἀποφάνσεων τῶν Παπῶν, ἀλλὰ ὑπὸ δύο οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὧν ἡ β' προηδρεύετο ὑπὸ τοῦ ἀγίου Μελετίου, ὅστις ὑπὸ μὲν τῆς Ρώμης ἦτο ἀρωρισμένος, ὑπὸ δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἀνεγνωρίζετο καὶ νῦν εἶναι κατατεταγμένος ἐν τοῖς ἀγίοις ὑπὸ τε τῶν ἐν Ἀνατολῇ καὶ τῶν ἐν τῇ Δύσει Ἐκκλησιῶν. Ἡ δὲ προβαλλομένη ἐπικύρωσις δῆθεν τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων ὑπὸ τῶν Παπῶν ἦτο μόνον ἔκφρασις παραδοχῆς τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν.

Ἡ πίστις ἀνεπτύχθη καὶ καθωρίσθη ἐν Ἀνατολῇ, οἱ πλείστοι τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν Ἕλληνες καὶ ἑλληνιστὶ συνέγραφαν. Εἰ καὶ ἐνίοτε οἱ Ἕλληνες πατριάρχαι ἀνεφέροντο πρὸς τὸν ἐν τῇ Δύσει ἀδελφὸν αὐτῶν, τῶν Παπῶν αἱ ἀποφάνσεις δὲν ἦσαν ὀριστικαί, ἐγένοντο δὲ αἱ τοιαῦται ἀναφοραὶ πρὸς τὸν Πάπαν, ὡς πρῶτον ἐν ἱσοῖς καὶ οὐχὶ διὰ τὰ φαντασιώδη δίκαια τοῦ θρόνου τοῦ Πέτρου. Διό, ὅτε ἡ ἔδρα τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μετηνέχθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει θρόνος ἠξιώθη τῶν πρωτείων τῶν ἀνηκόντων πρότερον εἰς τὴν Ρώμην, ὅτε ἦτο πρωτεύουσα τοῦ κράτους. Ἡ παρχώρησις δ' αὕτη τῶν πρωτείων εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο ὑπὸ τῆς β' ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκουμενικῆς Συνόδου τῷ 381. Ἡ δὲ δ' οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐπεκύρωσε τὰ δικαιώματα τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ρώμης, καὶ ἐπέμεινε εἰς τὴν ἰσότητά αὐτῆς πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ρώμην (παράβαλε κζ' κανόνα). Ὁ πᾶπας Γρηγόριος ὁ Μέγας ἔλεγεν, ὅτι ἐπίμα τὰς τέσσαρας οἰκουμενικὰς Συνόδους ὡς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια καὶ ὅτι ὅστις καταδικάζει αὐτάς, ἐαυτὸν καταδικάζει. Ἐξεδόθη δὲ ἀνάθεμα, τὸ ὅποιον ἐπανελήθη ἐν τῇ ε' καὶ τῇ στ' Συνόδῳ κατὰ τῶν προστιθέντων εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως, τὸ ὅποιον νῦν ἦτο τέλειον ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ περὶ Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ ἀγίου Πνεύματος. Ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀπειλὴν ταύτην τριῶν Οἰκουμ. Συνόδων ἡ ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἐπέτρεψε τὴν

προσθήκην τοῦ filioque ἐαυτὴν καταδικάζουσα, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀγ. Γρηγορίου».

«Ἡ ε' Οἰκουμ. Σύνοδος, ἡ ἐν Κων]πόλει δευτέρα, κατεδίκασε τὰ τέσσαρα κεφάλαια καὶ Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας. Ἐνῶ δ' ὁ Πάπας Βιγίλιος ἐταλάντευετο μεταξὺ ὀρθοδοξίας καὶ μονοθελητῶν ὅτε ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε περὶ τοῦ ζητήματος καταδικάσασα τὰ κεφάλαια, ταπεινῶς ὑπέκυψεν εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς. Καὶ ἦτο ἀξιοσημείωτος ἡ ἀντίθεσις ἡ μεταξὺ τῆς Ἀλαθλήτου Συνόδου καὶ τοῦ εὐτελοῦς ἐκείνου καιροσκόπου, ὅστις τρίς εἶχε καταδικάσῃ τὰ κεφάλαια καὶ τρίς ἐπαλινώδησε.

(ἔπεται συνέχεια)

## ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

**Χοροστασία.**—Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ Α. Θ. Π. οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ἐχοροστάτησεν κατὰ τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ Ναῷ ἐν τῷ παραθρόνῳ, ἅτε ἐπὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ὡς ἔθος, τιθεμένης τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου, κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τεθείσης δεξιόθεν καὶ ἀρχιερατικῆς ράβδου.

—**Συνεδρία δύο Σωμάτων.**—Τῇ π. Δευτέρᾳ συνήλθον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ αὐτῆς εἰς κοινὴν συνεδρίαν τὰ δύο Σώματα ἐξακολουθήσαντα τὴν ἐπὶ τῶν προηγουμένων ζητημάτων σύσκεψιν αὐτῶν.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ τὰ δύο Σώματα λαβόντα ὑπ' ὄψιν ὅτι δέον εἶναι ἀντικατασταθῆναι τὰ μέλη τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτε ἀπὸ πολλοῦ ἤδη συμπληρώσαντα τὴν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζομένην χρονικὴν περίοδον, προέβησαν εἰς ἐκλογὴν νέων. Οὕτως ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται νῦν ἐκ τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ αὐθις προέδρου αὐτῆς ἀγίου Μηθύμνης Στεφάνου, τοῦ ἐκ τῶν συμβούλων ἐντίμου Σόλωνος Καζανόβα, ἐξακολουθοῦντος καὶ αὐθις ἵνα ἐκπροσωπῇ ἐν αὐτῇ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἀγ. Σάβδων Μιχαήλ, Σχολάρχου τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς διορισθέντος ἐκ νέου, καὶ τῶν νέων μελῶν πανοσιολ. ἀρχιμ. Γρηγορίου Κωνσταντινίδου, Μ. Ἱεροκήρυκος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τῶν ἐλλογίμων Α. Ζαχαρίου, διευθυντοῦ τοῦ Ζωγραφείου Γυμνασίου ἐν Πέραν, Βασ. Μυστακίδου, καθηγητοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ Ἀναστασίου Χρηστίδου ἱατροῦ. Τῇ Ἐκπαιδευτικῇ Ἐπιτροπῇ ἀνατίθεται πρὸς τούτοις ἡ ἀναθεώρησις τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς, ἀξίου ἀναθεωρήσεως κριθέντος, καὶ ἡ μελέτη πάντων τῶν τῷ ἐκπαιδευτικῷ ἡμῶν σύστημα ἀφορώντων ζητημάτων.

—**Μέριμνα περὶ τῆς συγχρόνου ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς καταστάσεως.**—Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡδὴ ἡμερῶν τῆς τοῦ δευτέρου εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀναρρήσεως αὐτῆς, ἡ Α. Θ. Π. ἐξ ἀπόψεως γενικῆς ἐπισκοποῦσα τὴν ἡθικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατάστασιν τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ἐποίησατο ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τὸν προσήκοντα λόγον, καὶ, ἐπιστῶσα τὴν δέουσαν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου σημείου

\* Συνέχ. ἀπὸ σελ. 443—444.

επεξήτησεν ἅμα τὰ πρὸς τοῦτο ληπτέα μέτρα, τὰ δυνάμενα νὰ συμβάλωσιν εἰς ἀποσόβησιν μὲν τοῦ κινδύνου, τοῦ ἀπειλοῦντος πᾶσαν ἐν γένει τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν κοινωνίαν, ἀνύψωσιν δὲ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος, ἐφ' οὗ καὶ μόνον δέον νὰ ἐδράζηται ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω προκοπὴ καὶ ἐπίδοσις ἡμῶν. Ἦδη, τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἀποφνημαμένης ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης, ὅτι, ὡς ἄμεσοι καὶ εἰδικοί συντελεσται εἰς τὴν ποθομένην βελτίωσιν τοῦ καθ' ἡμᾶς θρησκευτικοῦ καὶ ἡθικοῦ βίου, δυνατόν νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ γνωματεύσεις τῶν καθηγητικῶν συλλόγων τῶν ὀρθοδόξων θεολογικῶν Σχολῶν, ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη σχέδιον ἐπιστολῆς τοιαύτης, ἀπευθυνομένης ἐπὶ τοῦ παρόντος τῷ προεδρεύοντι τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν καθηγητικὸν Σύλλογον τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου καὶ τὴν τῆς Ριζαρίου Σχολῆς, τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων διὰ τὸν καθηγητικὸν Σύλλογον τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καὶ εἰς τὸν καθηγητικὸν Σύλλογον τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς.

— *Ἀναγιγνωσκόμενα εἰς τὴν Εἰρηνικὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.* — Ἐν τῇ χθρσινῇ συνεδρίᾳ τῆς ἀγ. καὶ ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθησαν αἱ εἰς τὴν Εἰρηνικὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπαντητικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου, τοῦ ὑψηλοπανιερωτάτου Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας Ἰωσήφ καὶ τοῦ σεβασμ. Μητροπολίτου Μαυροβουνίου Μητροφάνους.

— *Ἐκφράσεις εὐχαριστίας.* — Παρεκλήθημεν νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐθνικὸν εὐεργέτην Γρηγόριον Μαυραστὴν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς κοινότητος Ἀτταλείας, εὐαριστηθέντα νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ δαπάναις αὐτοῦ ἐκδομένη πολυτιμωτάτη φερώνυμος βιβλιοθήκη ἀποστέλληται δωρεὰν εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Κοινότητος ταύτης.

— *Μητροπολίτης Γρεβενῶν.* — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἀπ' ἄλλων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Γρεβενῶν Ἀγαθάγγελος προπεμφθεὶς ὑπὸ πολλῶν φίλων αὐτοῦ.

— *Ἐπέτειος ὀνόματος.* — Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἤγε τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐορτήν ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος. Τῇ Α. Πανοσιολογιότητι συνεχάρη ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οἱ σεβασμιώτατοι ἅγιοι συνοδικοί οἱ παρεπιδήμουντες καὶ οἱ ἐν διαθεσιμότητι μητροπολίται, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τόπων, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐνοριῶν, οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι καὶ πλῆθος ἄλλοι ἐγκρίτων φίλων.

Τῇ Α. Πανοσιολογιότητι συνεχάρη αὐτοπροσώπως ἐπισκεψάμενος ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, δι' ἐπιστολῶν δὲ καὶ ἐπισκεπτῶν αἱ Α. Α. Ε.Ε. οἱ πρεσβευταὶ Ἑλλάδος, Ρωσίας καὶ Σερβίας καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

— *Ἐπισκέψεις.* — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἡ Α. Ε. ὁ ἄρχων Μ. Λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἶκον. Πατριάρχην καὶ τὴν Α. Θ. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Δαμιανόν.

Ὡσαύτως τῇ π. Κυριακῇ ἐπισκέψατο τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Δαμιανόν, ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης τῶν ἀνατολικῶν Ἀρμενίων Μαλαχίας Ὁρμανιάν.

Σήμερον ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Λαυρέντιος, μεταβὰς ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰς Νεοχώριον, ἐπισκέψατο τὴν Α. Ε. τὸν ἄρχοντα Μ. Λογοθέτην Σταυράκη βέην Ἀριστάρχην, καὶ διηρώτησε τὰ περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Ε. πασχούσης ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκ γρίπης.

— *Κοιτῆς ἁγίου Ὁρους.* — Τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου εἰσηγησαμένου πρὸ τινος ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ὅπως μερίμνη καὶ προνοή τῆς Ἐκκλησίας συσταθῇ τῇ ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἱερᾷ Κοινότητι ἡ αὐστηρὰ τήρησις ἐν πᾶσι τοῦ καθεστῶτος καὶ ἡ ἐπὶ τὰ βελτίω διαρρυθμίσεις καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν δικαιωμάτων τῆς ἱερᾶς Συνάξεως, συμφώνως τῇ ἐμπρεπούσῃ μοναχικῇ πολιτείᾳ, ἀνεγνώσθη ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς π. Τρίτης καὶ ἐνεκρίθη σχέδιον πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης ἐπὶ τούτῳ τῇ εἰρημένῃ ἱερᾷ Κοινότητι.

— *Διόψευσις.* — Ἀνακριδῶς ἐγράφη ἐν τινι τῶν ἐγγωρίων φύλλων, ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἡσχολήθη δῆθεν ἐσχάτως περὶ τὸν καθορισμὸν βαθμῶν συγγενείας καθόλου. Προῦκειτο ἁπλῶς περὶ ἐξετάσεως μιᾶς μεμονωμένης σχετικῆς περιπτώσεως.

— *Ἐπισκευαὶ τῶν Πατριαρχείων.* — Φιλογενὲς τῆς Ἐκκλησίας τέκνον, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένον, διεβίβασε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι 3000 φρ., προτὸν ἐράνων τῶν ἐγκρίτων ὁμογενῶν τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει, χάριν τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις γινομένων ἐπισκευῶν.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ προσήνεγκον οἱ ἀξιότιμοι τραπεζίται Ν. Φωτιάδης λίρ. 25, Δημοσθένης Εὐγενίδης 20 Θεόδωρος Κουρτζῆς 5 καὶ ὁ κ. Ν. Χρυσοβελώνης φρ. 1000.

**Παροράματα:** Ἐν σελ. 444 ἀριθ. 45 ἀντὶ «Πατριαρχικῆ καὶ συνοδικῆ Ἐγκύκλιος κ.τ.λ.» ἀνάγνωθι «Πατριαρχικῆ καὶ συνοδικῆ Ἐπιστολῆς κ.τ.λ.»

#### ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Κωνσταντῖνος Ροδοκανάκης, ὑπήκοος Ἑλλήν τῶς μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, προσωρινῶς δὲ διαμένων ἐν Ὁδησσῷ παρὰ τῇ ὁδῷ Ναρίνσκινσκη Σπούσκ ὑπ' ἀριθ. 8, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. μετὰ τὴν παρελευσιν τριάντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἑλένης Κ. Ροδοκανάκη, τὸ γένος Ἀρκὰς, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, προσωρινῶς διαμενοῦσης ἐν Ὁδησσῷ καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, ἐναγόμενος ἐπὶ διαζεύξει, προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις τρίς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέλειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος», καὶ διὰ τῆς ἐν Ὁδησσῷ ρωσικῆς ἐφημερίδος «Νοβορωσσίσκη Τελεγράφ».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 1 Νοεμβρίου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Κορυτσᾶς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.